Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote polskie. :—: Poszczególny numer 0,30 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 71 | Puck, środa, dnia 17 grudnia 1924 r. | Rok 38

Treść:

524.
Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1924 r.
o sposobie trwałego lokowania kapitałów przez osoby prawa publicznego, fundacje i osoby niewłasnowolne oraz o sposobie lokowania kaucyj.

Na zasadzie art. 1 lit. E. p. 4 i art. 2 ustawy z dnia 31. lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 17. listopada 1924 roku stanowię co następuje:

§ 1. Kapitały należące do osób prawa publicznego, fundacyj i do osób niewłasnowolnych oraz do tych osób fizycznych i prawnych, których majątek z jakiegokolwiek powodu znajduje się pod zarządem kuratora, o ile nie są potrzebne na bieżące wydatki i prowadzenie gospodarstwa w zwykłym trybie, winny być lokowane z bezpieczeństwem pupilarnem w sposób wskazany w niniejszem rozporządzeniu.

§ 2. Za lokatę z bezpieczeństwem pupilarnem kapitałów w § 1 wymienionych uważa się:
1) kupno nieruchomości w kraju położonych;
2) udzielanie pożyczek pod zastaw nieruchomości w kraju położonych lub na hipotekę tych nieruchomości za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem);
3) kupno papierów państwowych lub przez Państwo gwarantowanych;
4) kupno listów zastawnych krajowych Towarzystw kredytu długoterminowego, emitowanych za zabezpieczeniem prawnem (pupilarnem);
5) umieszczenie kapitałów w instytucjach bankowych i kasach oszczędnościowych na książeczki wkładkowe, które z mocy obecnie obowiązujących przepisów dzielnicowych korzystają z prawa papierów posiadających bezpieczeństwo pupilarne, względnie prawo takie uzyskają w przyszłości w drodze ustawodawczej.

§ 3. Zabezpieczenie kapitałów w rozumieniu punktu 2 i 4 § 2 jest prawne (pupilarne) tylko wtedy, gdy suma zobowiązania wraz z poprzedzającemi ją ciężarami nie przekracza połowy rzeczywistej wartości obciążonej nieruchomości miejskiej, względnie dwóch trzecich rzeczywistej wartości obciążonej nieruchomości wiejskiej.

§ 4. Na dobrach powierniczych (fideikomisowych), na domach obciążonych obowiązkiem demolowania, oraz w lasach, które ze względu na obronę Państwa podlegają ograniczeniu w użytkowaniu i gospodarowaniu, nie wolno lokować kapitałów osób w § 1 wymienionych.

§ 5. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania w wypadku dobrowolnego zabezpieczenia gotówkowych spłat spadkowych współdziedziców niewłasnowolnych, gdy nieruchomy majątek spadkowy wskutek prawnej jego niepodzielności otrzymuje w drodze działów spadkowych jeden ze współdziedziców, jeżeli tylko na nieruchomości tych będzie ustanowione prawo zastawu względnie hipoteka z prawem pierwszeństwa przed wszystkiemi innemi osobistemi długami obejmującego majątek spadkowy

§ 6. Kaucje z tytułu obowiązku publicznego, o ile nie są składane w gotówce, winny odpowiadać wymogom § 2 p. 2—5.

§ 7. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości władny jest odbierać książeczkom wkładkowym poszczególnych instytucyj kredytowych i kas oszczędnościowych charakter papierów posiadających bezpieczeństwo pupilarne.

Uprawnienie to służy Ministrowi Skarbu tylko do dnia 1. stycznia 1926 roku, poczem pozbawienie poszczególnych instytucyj kredytowych i kas oszczędnościowych przywileju, przewidzianego w punkcie 5 § 2 będzie mogło nastąpić wyłącznie w drodze ustawodawczej.

§ 8. Kapitały osób wymienionych w § 1 ulokowane dotychczas niezgodnie z § 2 niniejszego rozporządzenia winny być wycofane z tych lokat i umieszczone w sposób odpowiadający przepisom niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1925 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej. Przepisy dzielnicowe na obszarze b. dzielnic: austrjackiej i pruskiej o lokowaniu kapitałów osób niewłasnowolnych oraz tych, których majątek znajduje się pod zarządem kuratora, zachowują moc obowiązującą z wyjątkiem punktów 1—5 § 194 ces. pat. z dnia 9. sierpnia 1854 roku (Austr. Dz. U. P. Nr. 208) względnie ustępu 1 § 1807 niemieckiego kodeksu cywilnego, w miejsce których ma zastosowanie § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 10. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przestaje obowiązywać część 2 zdania piewszego artykułu 268 cz. I tom X zb. pr. ces. ros., zaczynająca się od słów „pieniądze zaś", a kończąca się słowami „na to pozwalają".

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski.
Minister Sprawiedliwości: A. Żychliński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 11. 12. 1924 r.
Starosta: Lipski.

525.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17. listopada 1924 r. o wprowadzeniu w życie ustawy z dnia 2. lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet.

Na mocy ust. 1 art. 22 ustawy z dnia 2-go lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 636) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustawa z dnia 2. lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 636) z wyjątkiem art. 7 i 15, wchodzi w życie we wszystkich dziedzinach pracy, objętych art. 1 tejże ustawy, z dniem 15. grudnia 1924 r., a w państwowych zakładach pracy z dniem 1. stycznia 1925 r.

§ 2. Postanowienia art. 7 i ustępu 1 art. 15 tejże ustawy zyskują moc obowiązującą z dniem 29. lipca 1925 r., postanowienia zaś ustępu 2 i 3 art. 15 z dniem 1. kwietnia 1925 r., z tem zastrzeżeniem, że w wypadkach dostatecznie uzasadnionej niemożliwości zastosowania się do postanowień ustępu 2 art. 15 może Minister Pracy i Opieki Społecznej udzielić poszczególnemu zakładowi pozwolenia na odroczenie terminu, nie później jednak niż do 29. lipca 1925 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: W. Grabski.
Minister Pracy i Opieki Społecznej: F. Sokal.
Minister Sprawiedliwości: A. Żychliński.

Powyższe rozporządzenie podaję do ogólnej wiadomości i zaznaczam, że ustawę z dnia 2. 7. 24 r. ogłosiłem w Orędowniku Urzędowym nr. 65, poz. 483.

Puck, dnia 11. 12. 24 r.
Starosta: Lipski.

526.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewn. z dnia 27 listopada 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie oznaczenia najwyższych norm podatku od lokali na rok 1925.

Na podstawie ustępu 2 art. 7 ustawy z d. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Stopa podatku od lokali w gminach miejskich na rok 1925 winna być ustalona w stosunku do komornego, względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. i nie może przekroczyć dla gmin: m. st. Warszawy, Bydgoszczy, Krakowa, Lwowa, Łodzi, Poznania i Wilna 6%, dla wszystkich zaś pozostałych gmin miejskich 4½% pomienionego komornego, względnie wartości czynszowej, przerachowanej na złote według relacji, zamieszczonej w ustępie 4 art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 406).

Stopa podatku od lokali w gminach wiejskich poza obszarem b. zaboru rosyjskiego nie może przekroczyć 5% faktycznego obecnego komornego, względnie wartości czynszowej z tem zastrzeżeniem, że wartość czynszowa w gminach wiejskich nie może przenosić komornego, płaconego za podobne lokale w najbliższej gminie miejskiej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Minister Spraw Wewnętrznych. Ratajski
Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości, zarządom gmin miejskich do przestrzegania.

Puck, dnia 11. 12. 1924 r.
Przewodniczący Wydziału Powiatowego.
Lipski.

527.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spr. Wojsk.

z dnia 25 listopada 1924 r.

o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publiczn.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 7 paźdz. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp pierwszy § 23 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 587) otrzymuje brzmienie następujące: „Tytułem zwrotu kosztów zbadania typu lub poszczególnego pojazdu i wydania znaków rejestracyjnych — winien interesowany uiścić opłatę według następujących norm:

Rodzaj pojazdu	Opłata za każde 100 kg. wagi w stanie gotowym do drogi (bez ładunku)
Samochody osobowe . . .	16 złotych
Motocykle	8 „
Sampchody ciężarowe i traktory	2 złote

§ 2. Ustęp trzeci tegoż § 23 otrzymuje brzmienie następujące: „Osoby i przedsiębiorstwa, zajmujące się fabrykacją, naprawą, wzgl. sprzedażą pojazdów mechanicznych, uiszczają za nietrwający dłużej niż 30 dni przydział jednej pary numerów próbnych (§ 20) do jednego pojazdu, opłatę ryczałtową w wysokości 40 złotych.

W razie przydziału na dłuższy przeciąg czasu należy uiszczać taką samą kwotę co miesiąc."

§ 3. Punkt e) ustępu drugiego § 25 powyższego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„e) dowód wpłacenia do kasy skarbowej kwoty 20 złotych na koszta egzaminacyjne".

§ 4. Rozporządzenie niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia, a równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1923 r. o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dnia 6 lipca 1922 r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 904.).

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych:
Rybczyński

Minister Spraw Wewnętrznych: Ratajski

Minister Spraw Wojskowych: Sikorski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 11. 12. 24 r.

Starosta: Lipski.

528.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 13. listopada 1924 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu w sprawie umieszczania weteranów powstań narodowych 1831, 1848 i 1863 r. zakładach opiekuńczych.

Na podstawie art. 4 i 13 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o zaopatrzeniu weteranów powstań narodowych z r. 1831, 1848 i 1863 oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. Nr. 26 poz. 212) i w uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 4. lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 498) zarządza się co następuje:

§ 1. Każdy niedołężny i pozbawiony opieki domowej weteran, o ile pragnie być umieszczony w zakładzie opiekuńczym, winien zwrócić się pisemnie lub ustnie do władzy administracyjnej i instancji, właściwej dla jego miejsca zamieszkania, z prośbą o umieszczenie w zakładzie. Ustnie zgłoszone prośby wpisuje się do protokółu.

Rzeczoną prośbę może wnieść — za zgodą weterana — również i osoba, opiekująca się nim.

§ 2. Władza administracyjna I instancji po zbadaniu sprawy, wymienionej w § 1, przesyła prośbę pisemną lub protokół prośby ustnej wraz ze swym wnioskiem i załącznikami władzy administracyjnej II instancji, która orzeka o umieszczeniu weterana w jednym z odpowiednich zakładów, znajdujących się na podległym jej terenie.

W razie braku takich zakładów, lub miejsc w nich, władza administracyjna II instancji umieszcza weterana w zakładzie, położonym poza jej terytorjum po porozumieniu się z właściwą władzą administracyjną II instancji.

§ 3. Za odpowiednie zakłady w rozumieniu niniejszego rozporządzenia należy uważać schroniska dla weteranów powstań narodowych, w których weterani są utrzymywani z funduszów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

W razie braku miejsc w tych zakładach weterani mogą być umieszczani na koszt Państwa na podstawie umowy w zakładach samorządowych i społecznych, uznanych za odpowiednie przez organa Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Weteran, przebywający w zakładzie korzysta bezpłatnie z całkowitego utrzymania i pobiera część przysługującego mu zaopatrzenia zgodnie z § 8 rozporządzenia z dnia 4 lipca 1922 r. (Dz. U. R. Nr. 54 poz. 498).

§ 5. Weteran, przebywający w zakładzie, podlega wewnętrznemu regulaminowi tego zakładu.

§ 6. Opuszczenie zakładu przez weterana może nastąpić: 1) na skutek zgłoszenia samego weterana, 2) na skutek wniosku zarządu zakładu. W ostatnim wypadku orzeka władza administracyjna II instancji, na terenie której znajduje się zakład.

§ 7. Właściwa władza administracyjna II instancji powinna zawiadomić izbę skarbową,

wypłacającą uposażenie, o dniu przybycia weterana do zakładu, jak również o dniu opuszczenia zakładu przez weterana celem uskutecznienia zmiany w wysokości uposażenia. Zmiana wysokości uposażenia następuje w pierwszym dniu miesiąca, następującego po przybyciu weterana do zakładu, oraz w takim samym terminie po opuszczeniu zakładu przez weterana.

§ 8. Nadzór nad wykonywaniem opieki nad weteranami przez zakłady sprawują władze administracyjne II instancji, które prowadzą również ewidencję weteranów, korzystających z opieki zakładowej, przedkładają Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej sprawozdania, wnioski i preliminarze budżetowe oraz asygnują zakładom potrzebne fundusze z kredytów, przyznanych na opiekę nad weteranami.

§ 9. Na obszarze miasta stołecznego Warszawy czynności, powierzone niniejszem rozporządzeniem władzom administracyjnym I i II instancji, wykonywa Komisarz Rządu.

§ 10. W sprawach, wynikających z niniejszego rozporządzenia, orzeka ostatecznie Minister Pracy i Opieki Społecznej.

§ 11. Postanowienia niniejszego rozporządzenia co do weteranów powstań narodowych mają zastosowanie i do weteranek tych powstań.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: L. Darowski

Minister Spraw Wojskowych: Sikorski

Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do wiadomości interesowanych.

Puck, dnia 10. 12. 1924 r.

Starosta: Lipski.

529.

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne Wojewody Pomorskiego z dnia 26. 11. 24 r. w sprawie przywozu bydła racicowego z Niemiec do Polski.

Na zasadzie § 7 ustawy niemieckiej o chorobach zaraźliwych zwierzęcych z dnia 26. 6. 1909 r. (Dz. Ustaw Rz. Niem. str. 519) za zgodą Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych postanawia się co następuje:

§ 1.

Zabrania się wprowadzania lub przywozu zwierząt racicowych z Niemiec na obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia podlegają przepisom karnym powołanej ustawy z dnia 26. 6. 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 519).

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 20 listopada 1924 r.

Wojewoda: w z. (—) Stonawski.

IIh-4228/24

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 11. 12. 1924 r.

Starosta: Lipski.

530.

Obwieszczenie wójtostwa obwodu dębogórskiego.

1) Niniejszem unieważnia zagubiony wykaz osobisty nr. 2065, wystawiony dnia 29. 11. 23 r. na imię Elżbieta Markows z Rewy urodzonej 1. 1. 1880 r.

2) Taksamo unieważniam zagubiony wykaz osobisty nr. 4048, wystawiony dnia 27. 2. 23 r. na imię Michał Markows, szkutnik z Rewy ur. dnia 7. 1. 1869 r.

W razie odnalezienia wyżej podanych wykazów osobistych proszę je oddać w tutejszem biurze.

Mechelinki, dnia 6. grudnia 1924 r.

Gruenwald, wójt.

OGŁOSZENIA.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.